

Centraal Bureau voor de Statistiek

Regionaal Inkomensonderzoek
Uitgebreide onderzoeksbeschrijving

Petra Ament en Wim Kessels

Heerlen, 18 maart, 2012

Inhoud

1 Inleiding	3
2 Dataverzameling.....	3
2.1 Databronnen	3
2.2 Integrale waarneming (2010 en later)	3
2.3 Steekproefkader (2009 en eerder)	4
2.4 Steekproefomvang (2009 en eerder)	4
2.5 Ophoging (2009 en eerder)	4
2.6 Nauwkeurigheid van integrale waarneming (2010 en later)	5
2.7 Nauwkeurigheid van steekproefwaarneming (2009 en eerder).....	5
3 Populaties	5
3.1 Deelpopulaties	6
3.2 Aantal weken inkomen	6
4 Inkomensbegrippen	7
4.1 Inkomensbegrippen van personen	7
4.1.1 <i>Persoonlijk inkomen</i>	7
4.1.2 <i>Besteedbaar inkomen</i>	8
4.2 Inkomensbegrippen van huishoudens	8
4.2.1 <i>Besteedbaar huishoudensinkomen</i>	9
4.2.2 <i>Gestandaardiseerd huishoudensinkomen</i>	9
5 Achtergrondkenmerken van personen	9
5.1 Herkomstland	9
5.2 Sociaaleconomische categorie.....	10
5.3 Inkomensverdelingen	10
6 Achtergrondkenmerken van huishoudens	11
6.1 Samenstelling van het huishouden	11
6.2 Voornaamste bron van inkomen van het huishouden	11
6.3 Inkomensverdelingen	11
6.4 Laag inkomen en inkomen onder of rond het sociaal minimum.....	12
6.4.1 <i>Doelpopulatie (ten behoeve van laag inkomen / sociaal minimum)</i>	12
6.4.2 <i>Huishoudens met een laag inkomen</i>	12
6.4.3 <i>Huishoudens onder of rond het sociaal minimum</i>	13
6.4.4 <i>Langdurig in doelpopulatie, langdurig laag inkomen en langdurig onder of rond het sociaal minimum</i>	13
7 Volgtijdelijke vergelijkbaarheid uitkomsten Regionaal Inkomensonderzoek	14

1 Inleiding

Sinds 1946 onderzoekt het Centraal Bureau voor de Statistiek regelmatig de regionale inkomensverdeling door middel van het Regionaal Inkomensonderzoek (RIO). Het doel hiervan is een beeld te geven van de verdeling van inkomens van personen of huishoudens naar landsdeel, provincie, corop-gebied, grootstedelijke agglomeratie, stadsgewest en gemeente.

In dit artikel wordt het RIO gedetailleerd beschreven. Deze beschrijving is als volgt opgebouwd. In hoofdstuk 2 wordt ingegaan op de bronnen waarvan de inkomensgegevens ten behoeve van het RIO afkomstig zijn. Verder wordt de waarnemingsmethode, de ophoging en de betrouwbaarheid van de gegevens van het RIO behandeld. Een beschrijving van de populatie en verschillende deelpopulaties waarover gepubliceerd wordt, is opgenomen in hoofdstuk 3. In hoofdstuk 4 komen verschillende inkomensbegrippen aan de orde en in de hoofdstukken 5 en 6 wordt ingegaan op enkele achtergrondkenmerken van personen respectievelijk huishoudens. Tot slot beschrijft hoofdstuk 7 de volgtijdelijke vergelijkbaarheid van het RIO.

2 Dataverzameling

2.1 Databronnen

Het RIO is voornamelijk gebaseerd op registers afkomstig van de Belastingdienst (gegevens uit de belastingadministratie en toeslagen), de Dienst Uitvoering Onderwijs (studiefinanciering) en de Nederlandse gemeenten (de Gemeentelijke Basisadministratie).

2.2 Integrale waarneming (2010 en later)

Met ingang van RIO 2010 zijn de resultaten gebaseerd op een integrale waarneming van de inkomens van alle personen en huishoudens. Als waarnemingseenheden dienen de personen en huishoudens zoals ze voorkomen in de Bevolkingsstatistiek van het CBS. Om vergelijking tussen 2010 integraal en 2009 steekproef mogelijk te maken zijn voor 2009 eveneens op basis van integrale waarneming uitkomsten gepubliceerd waardoor voor het jaar 2009 (breukjaar) zowel uitkomsten op basis van steekproef als integrale waarneming beschikbaar zijn.

2.3 Steekproefkader (2009 en eerder)

Voor RIO 2009 en eerder is het bevolkingsbestand van de belastingdienst het kader waaruit de steekproef van het RIO is getrokken. In dit bestand zijn alle personen opgenomen die per peildatum in een van de gemeenten van Nederland wonen. Personen die niet in het bevolkingsregister staan ingeschreven (zoals NAVO-militairen en diplomatieke vertegenwoordigers) zijn niet in het onderzoek meegenomen.

De bevolkingsgegevens van de belastingdienst komen redelijk overeen met die van de administratie van de Nederlandse gemeenten (GBA), waaruit de bevolkingsstatistiek van het CBS wordt afgeleid. Voor de statistiek geldt de situatie ultimo van het jaar als peildatum. De GBA is ook gebruikt om het fiscale steekproefkader aan te vullen met informatie over gezins- en familierelaties. Hiermee wordt onder meer de broer- en zusrelatie vastgesteld.

2.4 Steekproefomvang (2009 en eerder)

Omdat gekozen is voor een longitudinale onderzoeksopzet (een onderzoeksopzet voor opeenvolgende jaren), is voor de bepaling van de RIO-steekproef van elk onderzoeksjaar uit gegaan van de steekproef in RIO 1994. De steekproef wordt jaarlijks geactualiseerd wat betreft mutaties in de bevolkingssamenstelling (geboorte, sterfte en migratie). De informatie over het inkomen wordt verzameld voor iedereen die deel uitmaakt van het huishouden van de steekproefpersonen.

De steekproefomvang van het Regionaal Inkomensonderzoek bedraagt ruim 2 miljoen huishoudens.

2.5 Ophoging (2009 en eerder)

De ophooggewichten zijn berekend met behulp van de methode van lineair wegen. Het gebruik van deze methode leidt ertoe dat de geschatte aantallen in de klassen van de gebruikte hulpvariabelen gelijk zijn aan de overeenkomstige populatieaantallen.

Om de nauwkeurigheid van de uitkomsten te verbeteren, is herwogen naar de uit de GBA afgeleide bevolkingsstatistiek. De gewichten zijn zodanig bepaald dat alle personen in een huishouden hetzelfde gewicht hebben. Dit gewicht is tevens het gewicht van het betrokken huishouden. Op deze wijze wordt bereikt dat de schattingen met betrekking tot huishoudens en personen consistent zijn.

2.6 Nauwkeurigheid van integrale waarneming (2010 en later)

Aangezien de uitkomsten van het RIO gebaseerd zijn op integraal onderzoek kunnen er geen steekproeffouten op treden. Vanwege geheimhouding worden de uitkomsten van het Regionaal Inkomensonderzoek uitsluitend gepubliceerd voor gebieden met ten minste 100 personen of huishoudens.

2.7 Nauwkeurigheid van steekproefwaarneming (2009 en eerder)

Zoals bij alle steekproefonderzoeken wijken uitkomsten in het algemeen af van de werkelijke, maar onbekende waarden van de te onderzoeken populatiegrootheden. Deze afwijkingen worden veroorzaakt door steekproeffouten en niet-steekproeffouten. Steekproeffouten ontstaan doordat door toevallige verschillen de steekproef niet geheel representatief is voor de populatie. De omvang van de steekproeffout hangt af van de grootte van de steekproef en de spreiding van de waarnemingen. Niet-steekproeffouten zijn bijvoorbeeld niet-gecorrigeerde fouten in het basismateriaal, administratieve fouten en bewerkingsfouten.

De uitkomsten van het RIO worden gegeven voor populaties van 1 000 of meer. Voor populaties van deze omvang moet rekening worden gehouden met betrouwbaarheidsmarges van de uitkomsten. Een notitie, waarin de nauwkeurigheid van de uitkomsten en de bijbehorende variantieberekeningen uit het RIO zijn beschreven, kan op verzoek worden toegezonden.

3 Populaties

Bij het RIO worden het individu en het huishouden als inkomenseenheden gebruikt. Bij individuen wordt onderscheid gemaakt naar aantal weken inkomen. Huishoudens worden onderverdeeld in particuliere en institutionele huishoudens.

Een particulier huishouden bestaat uit een of meer personen die alleen of samen in een woonruimte gehuisvest zijn en zelf in hun dagelijkse levensbehoeften voorzien.

Een institutioneel huishouden is gedefinieerd als een uit een of meer leden bestaande verzameling van personen, woonachtig in een tot bewoning bestemd gebouw of in een andere bewoonde ruimte, die daar door derden wordt voorzien van huisvesting en van dagelijkse levensbehoeften.

Binnen de particuliere huishoudens worden ook studentenhuishoudens onderscheiden. Dit zijn huishoudens waarin alle huishoudensleden een studietoelage ontvangen. Er wordt alleen gepubliceerd over huishoudens waarvoor een inkomen is waargenomen.

3.1 Deelpopulaties

Gegevens uit het RIO worden gepubliceerd over vijf verschillende (deel)populaties:

1. Alle personen
2. Personen met inkomen
 - personen in particuliere huishoudens (incl. studentenhuishoudens) met inkomen
 - personen in particuliere huishoudens (excl. studentenhuishoudens) met inkomen
 - personen in particuliere huishoudens (incl. studentenhuishoudens) met het hele jaar (52 weken) inkomen
 - personen in particuliere huishoudens (excl. studentenhuishoudens) met het hele jaar (52 weken) inkomen
3. Alle huishoudens (particuliere en studentenhuishoudens en personen in institutionele huishoudens) met inkomen;
4. Particuliere huishoudens met inkomen:
 - particuliere huishoudens (incl. studentenhuishoudens) met inkomen
 - particuliere huishoudens (excl. studentenhuishoudens) met inkomen
5. Particuliere huishoudens (excl. studentenhuishoudens) die het hele jaar inkomen hebben gehad.

3.2 Aantal weken inkomen

Personen die het gehele jaar inkomen hebben, worden tot de categorie 'met 52 weken inkomen' gerekend. De categorie zelfstandigen behoort ook tot de groep die het gehele jaar inkomen hebben. Personen die in het onderzoeksjaar gedurende kortere tijd of over een qua tijdsduur onbekende periode inkomen hebben, worden samengenomen in de groep 'minder dan 52 weken inkomen'.

Kinderbijslag, individuele huursubsidie en tegemoetkoming studiekosten, worden bij de bepaling van het aantal weken inkomen buiten beschouwing gelaten. Vanuit het grondmateriaal is het verder niet mogelijk om de groep parttimers van de fulltimers te onderscheiden.

4 Inkomensbegrippen

4.1 Inkomensbegrippen van personen

De samenstelling van het inkomen van personen is weergegeven in het volgende schema:

1	Inkomen uit arbeid	
2	Inkomen uit eigen onderneming	
3	Persoonlijk primair inkomen	= 1 + 2
4	Uitkering inkomensverzekeringen	
5	Uitkering sociale voorzieningen	
6	Ontvangen inkomensoverdrachten	
7	Persoonlijk bruto-inkomen	= 3 + 4 + 5 + 6
8	Premie inkomensverzekeringen	
9	Persoonlijk inkomen	= 7 - 8

Publicatie van de inkomens van personen vindt plaats op basis van de begrippen persoonlijk.

4.1.1 Persoonlijk inkomen

Het 'persoonlijk inkomen' omvat de volgende bestanddelen van het bruto-inkomen van een persoon:

- inkomen uit arbeid
- inkomen uit eigen onderneming
- uitkering inkomensverzekeringen
- uitkering sociale voorzieningen (m.u.v. kinderbijslag)
- ontvangen inkomensoverdrachten
- premies inkomensverzekeringen.

4.1.2 Besteedbaar inkomen

Het 'besteedbaar inkomen' is het bruto-inkomen verminderd met

- betaalde inkomensoverdrachten
- premies inkomensverzekeringen
- premies ziektekostenverzekeringen
- belastingen op inkomen en vermogen.

4.2 Inkomensbegrippen van huishoudens

De samenstelling van het inkomen van huishoudens is weergegeven in het volgende schema:

1	Inkomen uit arbeid	
2	Inkomen uit eigen onderneming	
3	Inkomen uit vermogen	
4	Primair inkomen	$= 1 + 2 + 3$
5	Uitkering inkomensverzekeringen	
6	Uitkering sociale voorzieningen	
7	Ontvangen gebonden overdrachten	
8	Ontvangen inkomensoverdrachten	
9	Bruto-inkomen	$= 4 + 5 + 6 + 7 + 8$
10	Betaalde inkomensoverdrachten	
11	Premie inkomensverzekeringen	
12	Premie ziektekostenverzekeringen	
13	Belastingen op inkomen en vermogen	
14	Besteedbaar inkomen	$= 9 - 10 - 11 - 12 - 13$

Bij de publicatie van de inkomens van huishoudens worden de begrippen besteedbaar huishoudensinkomen en gestandaardiseerd huishoudensinkomen gehanteerd.

4.2.1 Besteedbaar huishoudensinkomen

Het ‘besteedbaar huishoudensinkomen’ bestaat uit het bruto-inkomen verminderd met

- betaalde inkomensoverdrachten zoals alimentatie van de ex-echtgeno(o)t(e)
- premies inkomensverzekeringen zoals premies betaald voor sociale verzekeringen, volksverzekeringen en particuliere verzekeringen in verband met werkloosheid, arbeidsongeschiktheid, ouderdom en nabestaanden
- premies ziektekostenverzekeringen
- belastingen op inkomen en vermogen.

4.2.2 Gestandaardiseerd huishoudensinkomen

Het ‘gestandaardiseerd inkomen’ is het besteedbaar inkomen gecorrigeerd voor verschillen in grootte en samenstelling van het huishouden. Om inkomens van huishoudens van verschillende grootte en samenstelling vergelijkbaar te maken, wordt het inkomen gestandaardiseerd. Bij het standaardiseren wordt het besteedbaar huishoudensinkomen gecorrigeerd voor grootte en samenstelling van een huishouden. Hiervoor zijn equivalentiefactoren beschikbaar die afgestemd zijn op het aantal volwassenen en kinderen (naar leeftijd) in een huishouden. In de equivalentiefactor komen de schaalvoordelen tot uitdrukking die het gevolg zijn van het voeren van een gemeenschappelijke huishouding. Hierbij is de CBS-equivalentieschaal gebruikt, waarbij het eenpersoonshuishouden als standaardhuishouden is gekozen.

5 Achtergrondkenmerken van personen

In de tabellen over inkomens van personen worden naast ‘leeftijd’, ‘geslacht’ en ‘burgerlijke staat’ ook ‘herkomstland’, ‘positie in het huishouden’, ‘sociaaleconomische categorie’ en ‘inkomensverdelingen’ als achtergrondkenmerk gebruikt.

5.1 Herkomstland

Een allochtoon is een persoon van wie ten minste één ouder in het buitenland is geboren. Allochtonen kunnen worden onderscheiden in eerste generatie, d.w.z. zelf en ten minste één ouder in het buitenland geboren, en tweede generatie, d.w.z. zelf in Nederland geboren en ten minste één ouder in het

buitenland geboren. In het laatste geval is bij het vaststellen van het land van herkomst prioriteit gegeven aan het geboorteland van de moeder indien beide ouders in het buitenland zijn geboren. De informatie over het land van herkomst wordt ontleend aan de bevolkingsregisters Nederlandse gemeenten (GBA).

5.2 Sociaaleconomische categorie

De ‘sociaaleconomische categorie’ van een persoon is bepaald aan de hand van het soort inkomen dat een persoon in een jaar ontvangen heeft. Personen met inkomen uit eigen bedrijfsvoering zijn (ook als het bedrijfsresultaat negatief is) steeds als zelfstandige aangemerkt.

Bij de overige personen is de sociaaleconomische categorie vastgesteld op basis van de voornaamste inkomensbron gedurende het onderzoeksjaar.

De groep actieven omvat, naast zelfstandigen, personen met vooral inkomen uit arbeid.

De groep niet-actieven betreft personen met hoofdzakelijk inkomen uit een uitkering of pensioen.

Kinderbijslag en gebonden overdrachten als huurtoeslag/-subsidie zijn bij het bepalen van de sociaaleconomische categorie buiten beschouwing gelaten. Een persoon met uitsluitend inkomen uit vermogen, kinderbijslag en huurtoeslag/-subsidie is niet ingedeeld naar sociaaleconomische categorie.

5.3 Inkomensverdelingen

In de tabellen met de inkomensverdelingen zijn de personen met inkomen in tien of vier inkomensgroepen verdeeld. De grenzen van de verdeling zijn als volgt bepaald. De personen van geheel Nederland worden gerangschikt naar hoogte van het inkomen. Daarna worden de eenheden in tien of vier, qua aantal gelijke groepen (10%- of 25%-groepen) verdeeld en wordt het hoogste inkomen in elke groep bepaald. De hoogste inkomens vormen de klassengrenzen (decielen of kwartielen).

Een notitie, waarin de inkomensgrenzen van de decielen zijn weergegeven, kan op verzoek worden toegezonden.

6 Achtergrondkenmerken van huishoudens

In de tabellen over inkomens van huishoudens worden onder andere ‘samenstelling van het huishouden’, ‘belangrijkste bron van inkomen’ en ‘inkomensverdelingen’ als achtergrondkenmerk gebruikt.

6.1 Samenstelling van het huishouden

Bij indeling naar ‘samenstelling van het huishouden’ worden de volgende categorieën onderscheiden: eenpersoonshuishoudens, paar zonder kinderen (zonder anderen), paar met kinderen (zonder anderen), eenoudergezin (zonder anderen) en overige meerpersoonshuishoudens (huishoudens met anderen (bv. inwonende ouder van het echtpaar/eenouder of inwonende huisvriend) en meergezinshuishoudens).

6.2 Voornaamste bron van inkomen van het huishouden

De bron waaruit een particulier huishouden in een jaar het meeste inkomen ontvangt, wordt beschouwd als de voornaamste bron van inkomen. Om te achterhalen wat de voornaamste bron is worden de inkomensbestanddelen van alle leden van het huishouden samengeteld.

- **Inkomen uit arbeid:** het inkomen bestaat vooral uit inkomen uit arbeid. Bij personen en huishoudens wordt hieronder verstaan loon en salaris inclusief de werknemers- en werkgeversbijdrage in de premies voor de sociale verzekeringen, tantième, spaarloon en de beloning van arbeid die niet in dienstbetrekking is verricht. Ook de waarde van het privégebruik van de auto van de werkgever is hiertoe gerekend.
- **Inkomen uit eigen onderneming:** indien een van de leden van het huishouden inkomen uit eigen onderneming heeft, wordt deze bron ongeacht de hoogte van het bedrijfsresultaat (dus ook als er sprake is van een verlies) als voornaamste inkomensbron van het huishouden aangemerkt. Aan deze categorie zijn ook huishoudens toegevoegd waarvoor inkomen uit vermogen de voornaamste inkomensbron vormt.
- **Overdrachtsinkomen:** het inkomen bestaat uit pensioen of andere uitkeringen.

6.3 Inkomensverdelingen

In de tabellen met de inkomensverdelingen zijn de huishoudens met inkomen in tien of vier inkomensgroepen verdeeld. De grenzen van de verdeling zijn als volgt bepaald. De huishoudens van

geheel Nederland worden gerangschikt naar hoogte van het inkomen. Daarna worden ze in tien of vier, qua aantal gelijke groepen (10%- of 25%-groepen) verdeeld en wordt het hoogste inkomen in elke groep bepaald. De hoogste inkomens vormen de klassengrenzen (decielen of kwartielen).

Een notitie, waarin de inkomensgrenzen van de decielen zijn weergegeven, kan op verzoek worden toegezonden.

6.4 Laag inkomen en inkomen onder of rond het sociaal minimum

Gegevens over huishoudens met een laag inkomen of huishoudens met een inkomen onder of rond het sociaal minimum worden alleen berekend voor huishoudens die tot de doelpopulatie behoren.

6.4.1 Doelpopulatie (ten behoeve van laag inkomen / sociaal minimum)

Van de particuliere huishoudens is een aantal groepen niet naar hoogte van inkomen ingedeeld. Dit betreft enerzijds studentenhuishoudens en anderzijds huishoudens met een onvolledig jaarinkomen.

De doelpopulatie bestaat derhalve uit (personen in) particuliere huishoudens waarvan de hoofdkostwinner (of eventuele partner) 52 weken inkomen heeft en niet uitsluitend afhankelijk is van studiefinanciering.

Deze doelpopulatie dient als basis voor het percentage huishoudens met een laag inkomen of als basis voor het percentage huishoudens onder of rond het sociaal minimum.

6.4.2 Huishoudens met een laag inkomen

De lage-inkomensgrens is vastgesteld op 11 290 euro in prijzen van het jaar 2010. Dit bedrag komt in koopkracht ongeveer overeen met de koopkracht van een bijstandsuitkering voor een alleenstaande in 1979, toen deze op zijn hoogst was.

Het inkomensbegrip dat in deze publicatie wordt gehanteerd, is het besteedbaar inkomen verminderd met eventueel ontvangen huurtoeslag/-subsidie. Om te bepalen hoe het inkomen van een huishouden zich verhoudt tot de lage-inkomensgrens, wordt het inkomen van een huishouden gestandaardiseerd, d.w.z. gecorrigeerd voor verschillen in huishoudenssamenstelling en voor de prijsontwikkeling (zie paragraaf 4.2.2).

Vervolgens wordt dit gestandaardiseerde inkomen herleid naar het prijspeil in het desbetreffende jaar. Het corrigeren voor inflatie wordt gedaan met behulp van het Consumentenprijsindexcijfer alle huishoudens (CPI). Het resulterende inkomen voor RIO 2010 is laag wanneer het minder is dan 11 290 euro.

6.4.3 Huishoudens onder of rond het sociaal minimum

Het sociale minimum (of het beleidsmatig minimum) is het wettelijk bestaansminimum zoals dat in de politieke besluitvorming is vastgesteld. Om te kunnen beoordelen hoe het besteedbaar inkomen van een huishouden zich verhoudt tot het minimum, moet aan de hand van de regelgeving worden vastgesteld welke norm voor het desbetreffende huishouden van toepassing is.

De norm voor een (echt)paar met uitsluitend minderjarige kinderen bijvoorbeeld, is gelijkgesteld aan de bijstandsuitkering van een echtpaar, aangevuld met de (leeftijdsafhankelijke) kinderbijslag.

Bij 65-plussers is het bedrag aan AOW (uitkering in het kader van de algemene ouderdomswet) als norm gekozen.

Het waargenomen inkomen van huishoudens die uitsluitend op een bijstandsuitkering zijn aangewezen, wijkt in veel gevallen in geringe mate af van de vastgestelde normbedragen. Zouden de normbedragen als inkomensgrens worden gehanteerd, dan valt een deel van deze huishoudens met hun inkomen net boven het sociale minimum. Daarom wordt meestal niet 100%, maar 101% van het sociaal minimum als inkomensgrens gehanteerd. Ook andere inkomensgrenzen kunnen gehanteerd worden, zoals 105, 110, 115, 120 en 125%.

6.4.4 Langdurig in doelpopulatie, langdurig laag inkomen en langdurig onder of rond het sociaal minimum

Van de huishoudens is vastgesteld of zij ook in de voorafgaande drie jaar tot de doelpopulatie behoorden, een laag inkomen hadden respectievelijk een inkomen hadden onder of rond het sociaal minimum.

Tot de langdurig lage inkomens behoren huishoudens die minstens vier jaar achtereen van een laag inkomen moesten rondkomen.

Tot de huishoudens met een inkomen langdurig onder of rond het sociaal minimum behoren huishoudens die minstens vier jaar achtereen moesten rondkomen van een inkomen onder of rond het sociaal minimum.

Deze variabelen zijn niet voor elk jaar beschikbaar. Het is alleen mogelijk wanneer er van 4 opeenvolgende jaren een RIO-onderzoek beschikbaar is waarbij eenzelfde waarnemingsmethodiek is gehanteerd.

7 Volgtijdelijke vergelijkbaarheid uitkomsten Regionaal Inkomensonderzoek

Bij vergelijking in de tijd moet rekening gehouden worden met de jaarlijkse wijzigingen in de gemeentelijke indeling van Nederland.

Vanaf onderzoeksjaar 2010 vindt de gegevensverzameling ten behoeve van het RIO plaats op basis van integrale waarneming. Ook sluit het RIO vanaf 2010 aan op de landelijke en regionale bevolkings- en huishoudensaantallen. Om vergelijking tussen 2010 integraal en 2009 steekproef mogelijk te maken zijn voor 2009 eveneens op basis van integrale waarneming uitkomsten gepubliceerd waardoor voor het jaar 2009 (breukjaar) zowel uitkomsten op basis van steekproef als integrale waarneming beschikbaar zijn.

In 2001 heeft er een revisie plaatsgevonden waardoor er veranderingen hebben plaats gevonden in de afleidingen van inkomen en enkele andere variabelen.